

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117201336
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117201336.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyní: M. X. T. P. S., N.. XX.XX.XXXX, A. V. B. X, XXX XX W., M. X. T. J.. R. V. S. W., N.. XX.XX.XXXX, A. V. B. X, XXX XX W., právne zastúpené: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: EUROP?ŽIČKA s.r.o., Hradbová 19, 040 01 Košice, IČO: 36 588 504, právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA VALO & PARTNERS s.r.o., so sídlom Konštantínova 3, 080 01 Prešov, IČO: 36 868 434, v konaní o primerané finančné zadostučinenie 200 EUR, takto

rozhodol:

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyniam v 1. a 2. rade sumu 100 EUR, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

III. žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu podanou dňa 24.01.2017 navrhli žalobkyne, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť im sumu 200 EUR z titulu primeraného finančného zadostučinenia a nahradiť im trovy konania. V rámci žaloby uviedli, že v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 20C/336/2015 boli ako žalované v postavení spotrebiteľiek úspešné, keďže žalovaný si v tomto konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 308,93 EUR s príslušenstvom a súd žalobu nad sumu 116,67 EUR zamietol. Súd v tomto konaní zistil porušenie spotrebiteľského práva žalobkyní zo strany obchodníka a v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol: „Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o pôžičke neobsahuje údaje o priemernej RPMN podľa § 4 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a ani údaj o ročnej úrokovej sadzbe podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené sa pôžička považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

Na základe zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalobcom a žalovanými poskytol žalobca žalovaným pôžičku vo výške 4.200 EUR, ktorú sa žalované zaviazali splácať v 36 pravidelných mesačných splátkach. Súd v predmetnom spore prihliadol na námietku žalovaných ako aj z úradnej povinnosti na premlčania splátok, ktorých splatnosť nastala viac ako tri roky pred podaním žaloby dňa 12.08.2015. Za nepremičané považoval súd splátky, ktorých splatnosť nastala po 12.08.2012, t.j. poslednú splátku. Ako už súd uviedol, tak pôžička sa pokladá za bezúročnú, a preto žalobca má nárok iba na splátku istiny, a to 1 splátku vo výške 116,67 EUR. Pri výške splátky súd vychádzal z výšky poskytnutej pôžičky, ktorú vydal počtom splátok. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalované zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 116,67 EUR.

Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/156/2016 zo dňa 23.08.2016.

Žalobkyne ďalej poukázali na to, že ako spotrebiteľky si uplatňujú satisfakciu za porušenie ich spotrebiteľských práv, pričom primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy, zároveň má mať aj funkciu relutárnu.

2. Žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe poukázal na skutočnosť, že voči žalobkyni v 2. rade bolo vznesené obvinenie a prebiehalo aj trestné konanie, v rámci ktorého si uplatnil nárok na náhradu škody, preto nemohol byť jeho nárok v pôvodnom konaní premlčaný, a taktiež poukázal na to, že mu nebola ani zaplatená istina úveru.

Žalovaný v rámci svojho vyjadrenia poukázal aj na skutočnosť, že navrhuje konanie prerušiť, keďže voči rozhodnutiu tunajšieho súdu sp. zn. 20C/336/2015 podal dovolanie. Súd však konštatuje, že predmetné dovolanie bolo odmietnuté rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.12.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.01.2018.

3. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 20C/336/2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.10.2016 okrem iného vyplýva, že zmluva, ktorú uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobkyňami ako dlžníkmi neobsahuje údaj o priemernej RPMN a úrokovej sadzbe a z tohto dôvodu sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd taktiež v tejto veci prihliadal na premlčanie nároku, a to premlčanie splátok, ktorých splatnosť nastala viac ako 3 roky pred podaním žaloby zo dňa 12.08.2015, teda za nepremľčané považoval splátky, ktorých splatnosť nastala po 12.08.2012, v danom prípade sa jednalo o poslednú splátku.

4. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

5. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

6. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

7. V prejednávanej veci mal súd za nepochybne preukázané, že v pôvodnom konaní sp. zn. 20C/336/2015 bolo preukázané porušenie práv žalobkyň ako spotrebiteľov z dôvodu porušenia zákona

o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001, a taktiež zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007, a preto je naplnený vyššie uvedený zákonný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie, a to, že boli porušené práva žalobkýň ako spotrebiteľiek vyplývajúce z osobitných noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov.

8. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu súd považuje výšku priznaného finančného zadosťučinenia za primeranú s tým, že priznaním tejto sumy bude podľa názoru súdu naplnený aj účel predmetného ustanovenia z hľadiska odškodnenia žalobkýň z titulu ich zadosťučinenia a zároveň je naplnená aj jeho výchovná funkcia tým, že priznanie takéhoto nároku bude na žalovaného vyplývať tak, aby v budúcnosti spotrebiteľov nezavádzal, nepoužíval nekalé obchodné praktiky a platne uzatváral právne vzťahy so spotrebiteľmi. Súd považuje sumu vo výške 100 EUR za primeranú aj s ohľadom na vyššie uvedené kritéria, ako aj sumu, ktorú žalovaný uplatnil v pôvodnom konaní (308,93 EUR) a sumu na zaplatenie ktorej boli žalobkyne zaviazané (116,67 EUR). V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom keďže úspech a neúspech strán sporu bol rovnaký, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).